

ІГОР САМІЛА: «ГОЛОВНЕ – ЗАЛИШАТИСЯ ОПТИМІСТАМИ»

Будні трудові

Минуло півтора року, як до керма агрофірми «Зоря Ім. Плотинського» прийшло нове керівництво. Термін не такий і великий, але й предостатній, щоб оглядітись, вибрати орієнтири та пріоритети, і під відомим всій країні аграрним брендом іти далі, продовжувати добрі традиції старших поколінь зорянських хліборобів. Отож, можна сказати, що перший проміжний фініш на цьому старому новому шляху уже позаду. Якими були ці півтора року? З цього запитання почалася наша розмова з головою правління господарства «Зоря» Ігорем Самілою.

— Так розпорядилася доля, що «Зорю» мені довелося очолити після того, як восени 2009 року після з життя Володимира Антоновича Плотинського. Якраз це був розпал світової економічної кризи, яка зачепила й Україну, її сільське господарство зокрема. Скажу відверто, що тоді наді мною висів важкий тягар відповідальності. Адже «Зоря» — не рідове господарство. Десь півроку пішло на те, щоб добре вивчити усі його виробничі ланки, як то кажуть, із середини. Зовні «Зоря» була нам добре відома і раніше, оскільки фірма «Габен», яку я теж очолюю, з цим господарством, в особі В.А.Плотинського, протягом більш, як десяти років, вела співробітництво...

— Тобто «Габен» — фірма, у сільському господарстві не новачок?

— Безумовно. Ми вже багато років займались забезпеченням вітчизняних сільгоспвиробників

сади ведення такої галузі, як рослинництво?

— Як я уже говорив, ключове питання — її поступове технічне переоборудження. Дещо уже вдалося зробити. Закупили сучасний посівний комплекс, два нових трактора, у тому числі потужний Джон Дір, новітній обприскувач. Але техніка — це лише одна із складових сучасної технології землеробства. Спочатку ми визначились з основними сільгоспкультурами — тут уже орієнтувались на кон'єктуру ринку. Перевагу віддали вирощуванню ріпаку, цукрових буряків, сої, традиційно — пшениці і кукурудзи. Для себе використувемо тільки насіння високої якості — це теж одна із важливих складових успіху. Уклали ліцензійні договори з рядом провідних насінневих компаній, такими, як австрійська «Райфайзен» (насіння пшениці, бобових), німецька КВС. У відповідності до цих договорів, ми маємо право

то прикладів, — коли бізнес приходить у кошти колективні господарства, то найбільше його цікавило, як би скоріше одержати великі прибутки. Джерелом їх вбачалася, в першу чергу, земля, рідко коли хтось вкладає кошти в розвиток тваринництва. Це має під собою певне підґрунтя, адже як свідчить наша вітчизняна практика, скоріше всього можна «прогоріти» саме в тваринництві. Хіба ви можете передбачити скільки, скажімо, дешевої свинини враз завезуть із-за кордону і тим самим збіють ціну на внутрішньому ринку? Отож. Тепер ще один аспект. І без того розвинуте європейське чи американське сільське господарство захищене державними субсидіями. Там розуміють, що свинині, фермера обов'язково треба захищати. Це якось можна перебити без комп'ютера. Без хліба — ніколи. Ми ж на сьогодні маємо смішні дотації, і змушені виживати самі. Однак у себе в «Зорі» ми хочемо тваринницьку галузь не лише зберегти, а й розвинути її в подальшому. Адже не може вже час бути погано. Вірю, колись і держава зміцніє, а свелянин стане в ній чи не найповажшою людиною.

Сьогодні ми вживаємо заходів, щоб справи в тваринництві покращити. Не «скидаємо» свинопоголів'я. Невдано завезли в господарство свинюматки продуктивної м'ясної породи. У порівнянні з минулим роком, середньодобовий надрій від корови зріс у нас на 2,6 кілограма, в день це

засобами захисту рослин, міндобривами, елітним насінням; практично в усіх областях України маємо свої представництва. «Зоря» — господарство з великим потенціалом, з розвинутою інфраструктурою, словом, привабливо для інвестора. Але сучасні економічні інтереси уже неможливо задовольнити технологіями вчорашнього дня. Життя не стоїть на місці, а тому потрібні корективи.

— Ви маєте на увазі й кадрові перестановки теж?

— Якраз щодо кадрів, то переважна більшість керівників структурних ланок залишилися на своїх місцях. Адже вони виконували саме у «Зорі», багато хто пройшов хороший вишкіл. На моє переконання, більшість людей буде сумлінно працювати, якщо їм створити для роботи відповідні умови. Ось чому, зваживши власні можливості, ми взяли курс на поступову перебудову ключових галузей — рослинництва і тваринництва. Так, на перших порах вивчали реальний стан справ, досліджували ринок сільгосппродукції, визначалися із структурою посівних площ. Тепер цей етап уже позаду.

— Які ж ваші нинішні основні за-

виробництва і реалізації елітного насіння. Звичайно, щоб досягти в галузі помітної економічної ефективності, потрібен час. Але головне, що процес модернізації рослинництва у нас розпочався. Які найменше затрат і якнайбільший врожай — ось головна мета, яку сьогодні перед собою ставимо. Відмовились і від парів, оскільки їх необхідно підтримувати в належному стані — а це теж витрати. Ми й так маємо зараз в обробітку чимало ріплі — 12 тисяч гектарів. Сенс господарської роботи не у тому, скільки цих гектарів в обробітку, а у віддачі кожного гектара. Додам до всього сказаного, що нам вдалося стабілізувати ситуацію з виплатою зарплатної плати, господарство повністю погасило заборгованість перед Пенсійним фондом, своєчасно сплачуємо до бюджету встановлені податки. Але поки що ми знаходимося лише на початковому етапі шляху до нарощування господарського потенціалу.

— Гадаю, що для працівників агрофірми цікавою буде тема тваринництва, адже подійкували, що цю галузь у «Зорі» взагалі ліквідують...

— Скажу відверто, я знаю бага-

дає прибавку в 1,3 тис. тонн молока. Наразці, наше господарство було включене до державної програми, яка передбачає спорудження на молочних фермах доїльних залів. Такий доїльний зал на 500 високопродуктивних корів маємо побудувати на Білівській фермі. Це усе ланки, але кінцева їх мета — зміцнення економіки господарства і, як підсумок, зростання добробуту працівників. У тому ж тваринництві зараз маємо понад 100 робочих місць. Хіба це не важливо?

— «Зоря» завжди славилася своєю соціальною сферою. Ця традиція збережеться і надалі?

— До сих пір господарство утримувало і буде утримувати Палац культури, бо це не просто якась престижна споруда. Тут займаються відомий всій області хор драмколектив. Намагаємось ніколи не відмовляти творчим колективам у транспорті, у тому числі шкіль мистецтва. Допомогаємо і церковним громадам. Словом, не хлібом єдиним...

— Якесь, Ігоре Михайловичу, майже ідеальна картина у нас вимальовується. Вона дійсно такаю насправді?

— Я далекий від будь-якої ідеалізації. Проблем у нас є ще дуже

багато. Ми про них знаємо. Взагалі, виробництво, по великому рахунку — це нескінченне подолання проблем, але — менше слів і більше справ...

— Наостанку хочу задати вам не дуже зручне питання, але воно сьогодні обговорюється, наскільки я знаю, і на сесіях Зорянської сільради, і по всіх закутках. Мова йде про порушення майнових прав членів агрофірми «Зоря». Ваш коментар з цього приводу.

— Насільки я знаю історію питання, усе почалося з банкрутства агрофірми «Зоря». У 90-х роках, як за життя розповідав мені Володимир Антонович Плотинський, уряд Віталія Мєсола по-суті нав'язав агрофірмі будівництво складової. Під гарантію уряду в Німеччині був взятий кредит об'єднанням. Завод ще не побудували, готовність будови сягала 70 відсотків, гасити кредит ще не було з чого, але перед господарством різко поставили питання повернення кредиту. Згадаймо: державний бюджет у ті роки трицять років по всіх швах. Уряди змінювалися один за одним. Агрофірму поставили тоді у безвихідь. Боргові зобов'язання не реструктурували, і ще вчора могутня та

дієздатна «Зоря» враз стала банкрутом. Мені говорили так — саме з метою збереження господарського комплексу, недопущення його розтягування невідомо ким і звідки, і були створені акціонерні товариства. З часом все мало стати на свої місця.

Фактична сторона проблеми зараз виглядає так. Процес банкрутства агрофірми «Зоря» йде до завершення. Справа ще знаходиться в суді. Після винесення судом рішення щодо закінчення банкрутства, питання майнових прав правління обов'язково буде розглядатись як по відношенню до членів агрофірми «Зоря», так і по відношенню до пайовиків ПСП «Світланок». Ми зацікавлені у тому, щоб цю проблему довести до логічного завершення, і щоб про неї всі, на решті забули.

— Щоб ви хотіли побажати працівникам «Зорі», усім, хто вболіває за це господарство?

— І надалі вболівати за нього. Головне — в доброму здоров'ї. А ще хочу побажати всім нам бути оптимістами...

— Дякую за розмову. В.ПАРФЕНЮК.
На фото: під час Дня поля-2010 в «Зорі».